

KINH BẢO VŨ

QUYỂN 10

Thế nào là Bồ-tát có khả năng lìa bỏ sự lợi dưỡng xấu ác?

Này thiện nam! Bồ-tát không vì lợi dưỡng mà để thân tâm làm điều ác. Thân làm ác là vì lợi dưỡng mà bôn ba, phạm giới; tâm hành ác là: mong cầu lợi dưỡng, hễ thấy người khác kể cả người đồng phạm hạnh được sự lợi dưỡng thì nổi tâm gây tổn hại. Đó là Bồ-tát lìa bỏ sự cầu lợi dưỡng xấu ác.

Thế nào là Bồ-tát lìa bỏ lợi dưỡng phi pháp? Là Bồ-tát này không làm việc dối trá để thủ lấy lợi dưỡng, không vì cân lường mà làm việc lừa dối; không bao giờ xâm phạm tổn hại đến uy tín của người khác, cũng không hành động dối trá. Đó là Bồ-tát lìa bỏ lợi dưỡng phi pháp.

Thế nào là Bồ-tát lìa bỏ sự lợi dưỡng bất tịnh? Nghĩa là Bồ-tát này được sự lợi dưỡng nếu như vật chung của tháp hoặc pháp hoặc Tăng, hoặc người không cho, cũng chẳng hứa cho, tuy được vật ấy nhưng quyết không nhận. Đó là Bồ-tát lìa bỏ lợi dưỡng bất tịnh.

Thế nào là Bồ-tát không tham đắm lợi dưỡng? Nghĩa là Bồ-tát này khi được lợi dưỡng, không nhận làm vật riêng, không tự xưng mình giàu có, cũng không tích chứa, luôn luôn tặng cho Sa-môn, Bà-la-môn... hoặc biếu cho cha mẹ và người trợ giúp hai bên, bạn thân, quyến thuộc. Khi sử dụng tùy mình nhận dùng nhưng chẳng đắm nhiễm. Khi Bồ-tát không được lợi dưỡng, tâm chẳng sinh khổ, cũng chẳng bức bách. Nếu thí chủ và người trợ giúp kia mặc dù không giúp nhưng Bồ-tát đối với họ vẫn không khởi tâm nóng giận, còn nếu như được lợi dưỡng như pháp và theo thứ tự của Tăng thì tất cả Như Lai đều cùng chấp thuận, các Bồ-tát chẳng có quả trách, chư Thiên khen ngợi, người đồng phạm hạnh chẳng cơ hiềm, đối với lợi dưỡng này luôn luôn biết đủ.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được mạng sống thanh tịnh.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được tâm không nhàm chán mỗi một. Những gì là mười?

1. Vì các hữu tình tuy ở lâu trong sinh tử nhưng không nhàm chán mỗi một.
2. Vì các hữu tình ở trong sinh tử chịu khổ nhưng không nhàm chán mỗi một.
3. Đối với sự lợi ích cho hữu tình không nhàm chán mỗi một.
4. Những việc làm thương vì hữu tình nhưng không nhàm chán mỗi một.
5. Có thể làm cho hữu tình tạo nghiệp thiện nhưng không nhàm chán mỗi một.
6. Vì Thanh văn thừa mà tuyên thuyết đạo pháp nhưng không nhàm chán mỗi một.
7. Không nói pháp Thanh văn thừa cho người không tin Thanh văn thừa.
8. Thân nhận pháp Bồ-đề phần nhưng không nhàm chán mỗi một.
9. Viên mãn tư lương Bồ-đề nhưng không nhàm chán mỗi một.
10. Đối với cảnh giới Niết-bàn không cầu hiện chứng, cũng chẳng hưởng đến cái vui Niết-bàn. Do đó, Bồ-tát có thể tùy thuận đại Bồ-đề, hưởng đến đại Bồ-đề, gần gũi đại Bồ-đề.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được tâm không nhàm chán

mỗi một.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể thực hành tất cả lời dạy của Như Lai. Những gì là mười?

1. Tu không buông lung, bỏ các sự buông lung.
2. Được thân thiện luật nghi, thân không làm ác.
3. Được ngữ thiện luật nghi, miệng không nói lời ác.
4. Được ý thiện luật nghi, ý không nghĩ ác.
5. Sợ sệt người đời, có thể lìa bỏ hết các pháp bất thiện.
6. Có thể thuyết chánh lý lìa các phi lý.
7. Có thể thuyết pháp, quả trách phi pháp.
8. Luôn lìa bỏ hành động cơ hiểm, đối với nghiệp thanh tịnh tùy thuận tu hành.
9. Đối với lời dạy của Như Lai không nói lỗi lầm, có thể lìa bỏ hết các phiền não độc.

10. Đối với pháp tánh Như Lai có khả năng tùy thuận gìn giữ, phòng ngự tất cả pháp ác bất thiện.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì có khả năng thực hành tất cả lời dạy của Như Lai.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được miệng mỉm cười, lìa hẳn nhăn nhó. Những gì là mười?

1. Được các căn sáng sạch.
2. Được các căn sạch hoàn toàn.
3. Được các căn không khuyết.
4. Được các căn không bẩn.
5. Được các căn trắng sạch.
6. Lìa hẳn tổn hại.
7. Lìa hẳn thù miên.
8. Lìa hẳn trói buộc.
9. Lìa hẳn kết hận.
10. Lìa hẳn nóng giận.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được miệng mỉm cười, lìa hẳn nhăn nhó.

Bồ-tát Chỉ Cái bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như con hiểu được nghĩa lý lời Phật dạy, do các căn thanh tịnh nên được miệng mỉm cười, lại do lìa hẳn các phiền não nên không nhăn nhó.

Phật nói:

–Này thiện nam! Đúng vậy! Đúng vậy! Như lời ông nói.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể được đa văn. Những gì là mười?

1. Rõ biết như thật lửa tham thiêu đốt, sinh diệt như vậy.
2. Rõ biết như thật lửa sân thiêu đốt phừng phục như vậy.
3. Rõ biết như thật lửa si tăm tối, loạn động tăng trưởng như vậy.
4. Rõ biết như thật pháp hữu vi tất cả đều vô thường.
5. Rõ biết như thật các hành tất cả đều khổ như vậy.
6. Rõ biết như thật thế gian tất cả đều là không như vậy.
7. Rõ biết như thật tất cả các hành vô ngã như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

8. Rõ biết như thật ái tham đắm đều gọi là hý luận như vậy.

9. Rõ biết như thật tất cả các pháp do nhân duyên sinh.

10. Rõ biết như thật Niết-bàn vắng lặng, nghĩa như vậy chẳng phải chỉ nói suông mà cần phải văn, tư, tu để được trí tuệ mới như thật biết rõ nghĩa này, biết như vậy rồi lòng thường vững chắc vì các hữu tình phát khởi tinh tấn.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì có khả năng được đa văn.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì thâm nhận chánh pháp. Những gì là mười?

1. Năm trăm năm sau lúc chánh pháp gần chuyển diệt, tuần tự chuyển diệt các loài hữu tình không thể tu trì, trụ vào phi đạo, đèn trí đã tắt, không ai có thể chỉ dạy. Lúc đó, nếu có hữu tình nào đối với kinh điển rộng lớn này mà có thể thọ trì, đọc tụng nhiều cách, hầu hạ, cung kính, cúng dường thì có lợi ích lớn, có oai đức lớn, sinh các pháp lành, như mẹ của các hữu tình.

2. Lắng nghe vì người khác tuyên thuyết khai thị.

3. Có khả năng tu học kinh điển rộng lớn như vậy làm cho hữu tình sinh lòng tịnh tín hoan hỷ hơn hờ, rồi thu nhận họ.

4. Lắng nghe chánh pháp không còn mong cầu.

5. Đối với Pháp sư khởi tưởng như Đạo sư.

6. Đối với chánh pháp luôn khởi tưởng như cam lồ.

7. Đối với chánh pháp luôn khởi tưởng như thuốc tiên.

8. Đối với chánh pháp ấy luôn khởi tưởng là lương dược.

9. Đối với chánh pháp chuyên cần chẳng kể thân mạng.

10. Mong cầu chánh pháp khởi tưởng về tu hành.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được thâm nhận chánh pháp.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì làm con của Pháp vương. Những gì là mười?

1. Đủ các tướng trang nghiêm.

2. Thân thể được vẻ đẹp.

3. Các căn đầy đủ, tất cả đều viên mãn.

4. Đối với nơi sở hành của tất cả Như Lai tùy thuận tu hành.

5. Đối với Thánh đạo đạt được của tất cả Như Lai sẽ tùy thuận đạt được.

6. Đối với Bồ-đề của tất cả Như Lai tùy thuận chứng ngộ.

7. Có thể diệt trừ được khổ não thế gian.

8. Giỏi học tất cả sở hành của bậc Thánh.

9. Giỏi tu tập phạm hạnh.

10. Có thể trụ vào thành Nhất thiết trí là nơi sở trụ của các Đức Như Lai.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì làm con của Pháp vương

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế cung phụng. Những gì là mười?

1. Có thể hưởng đến Bồ-đề không thoái chuyển.

2. Tất cả các ma không thể khuấy động.

3. Đối với Phật pháp không thoái lui.

4. Có thể tùy thuận nhập vào các tướng chân thật.

5. Tùy thuận thông đạt tất cả các pháp thấy đều bình đẳng.

6. Luôn ở trong tất cả Phật pháp không mượn duyên khác mà có thể tin hiểu.

7. Khéo chứng được trí.
8. Thành tựu pháp bất cộng của tất cả Thanh văn, Bích-chi-phật.
9. Có thể vượt qua tất cả thế gian.
10. Chứng pháp Nhẫn vô sinh.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế cung phụng.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể biết ý thích tùy miên của hữu tình. Những gì là mười?

1. Biết rõ như thật tâm tham ý thích của tất cả hữu tình.
2. Biết rõ như thật tâm sân ý thích của tất cả hữu tình.
3. Biết rõ như thật tâm si ý thích của tất cả hữu tình.
4. Biết rõ như thật ý thích thượng phẩm của tất cả hữu tình.
5. Biết rõ như thật ý thích trung phẩm của tất cả hữu tình.
6. Biết rõ như thật ý thích hạ phẩm của tất cả hữu tình.
7. Biết rõ như thật ý thích điều thiện của tất cả hữu tình.
8. Biết rõ như thật ý vui thích vững chắc của tất cả hữu tình.
9. Biết rõ như thật tùy miên thường khởi của tất cả hữu tình.
10. Biết rõ như thật bạo ác tùy miên của tất cả hữu tình.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì có thể biết ý thích tùy miên của hữu tình.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể thành thực được hữu tình một cách thiện xảo. Những gì là mười?

1. Nếu các hữu tình cần dùng sắc tướng Như Lai để được độ, liền hiện sắc tướng Như Lai.
2. Người cần dùng sắc tướng Bồ-tát để được độ, liền hiện sắc tướng Bồ-tát.
3. Người cần dùng sắc tướng Thanh văn để được độ, liền hiện sắc tướng Thanh văn.
4. Người cần dùng sắc tướng Duyên giác để được độ, liền hiện sắc tướng Duyên giác.
5. Người cần dùng sắc tướng Đế Thích để được độ, liền hiện sắc tướng Đế Thích.
6. Người cần dùng sắc tướng ma vương để được độ, liền hiện sắc tướng ma vương.
7. Người cần dùng sắc tướng Phạm thiên để được độ, liền hiện sắc tướng Phạm thiên.
8. Người cần dùng sắc tướng Bà-la-môn để được độ, liền hiện sắc tướng Bà-la-môn.
9. Người cần dùng sắc tướng Sát-đế-lợi để được độ, liền hiện sắc tướng Sát-đế-lợi.
10. Người cần dùng sắc tướng Cư sĩ để được độ, liền hiện sắc tướng Cư sĩ.

Này thiện nam! Nếu các hữu tình cần dùng sắc tướng như vậy làm phương tiện để được điều phục thì Bồ-tát vì họ mà thị hiện từng loại sắc tướng để điều phục.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này có thể thành thực được hữu tình một cách thiện xảo.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được tùy thuận an trụ. Những gì là mười?

1. Tâm chất trực.
2. Tâm nhu hòa.

3. Tâm không tà vạy.
4. Tâm không tổn hại.
5. Tâm không nhớ bản.
6. Tâm thanh tịnh.
7. Tâm không cứng cõi.
8. Không nói thô ác.
9. Luôn luôn nhẫn nhục.
10. Tùy thuận đầy đủ.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được tùy thuận an trụ.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được trụ an lạc. Những gì là mười?

1. Có thể được chánh kiến thanh tịnh đầy đủ.
2. Được giới đầy đủ.
3. Phép tắc thanh tịnh.
4. Được thuận với cảnh sở hành.
5. Không còn nhiễm đấm.
6. Thành tựu lòng từ bi.
7. Luôn nghĩ yêu thương.
8. Có thể được hòa đồng.
9. Có khả năng phát khởi Nhất thừa.
10. Không thờ thầy khác.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được trụ an lạc.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được thâu giữ thiện xảo. Những gì là mười?

1. Vì thâu giữ hữu tình mà tu lợi ích thí.
2. Vì thâu giữ hữu tình mà tu an lạc thí.
3. Vì thâu giữ hữu tình mà tu vô tận thí.
4. Vì thâu giữ hữu tình mà tu ngôn thuyết lợi ích.
5. Vì thâu giữ hữu tình mà tu ngôn thuyết nghĩa.
6. Vì thâu giữ hữu tình mà tu ngôn thuyết pháp.
7. Vì thâu giữ hữu tình mà chỉ bày lời nói ngôn thuyết nghĩa lý.
8. Vì thâu giữ hữu tình mà dùng thiện lợi ích.
9. Vì thâu giữ hữu tình mà đồng ẩm thực... nhiều ích họ.
10. Vì thâu giữ hữu tình mà cùng sinh sống, của cải, mọi việc để nhiều ích họ.

Này thiện nam! Pháp lợi ích: Đó là pháp thí, an lạc thí, tài thí, vô tận thí, là thường tuyên thuyết đạo lộ chỉ cho người. Ngôn thuyết lợi ích: là nói căn lành. Ngôn thuyết nghĩa: là nói chân thật. Ngôn thuyết pháp: là thuận theo pháp Như Lai dạy mà diễn thuyết. Ngôn thuyết lý: là không hoại thật nghĩa. Thiện lợi ích: là khiến cho chúng sinh diệt trừ bất thiện, an trí nơi thiện. Cùng ăn uống... nhiều ích họ: là cùng thọ dụng những thứ ăn uống, y phục... Cùng ở sinh sống, của cải... nhiều ích họ: là cùng thọ dụng vàng, bạc, ma-ni, trân châu, ngọc bích, phệ lưu ly báu, loa bối, san hô, xe voi, xe ngựa như vậy...

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì thâu giữ sự thiện xảo.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể được đoan nghiêm. Những gì là mười?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

1. Có thể được oai nghi vắng lặng.
2. Có thể được oai nghi không đối trá.
3. Có thể được oai nghi thanh tịnh.
4. Có thể khiến cho người nhìn thấy đều ưa thích.
5. Có thể khiến cho người nhìn thấy chấm dứt các điều ác, tâm ý vắng lặng.
6. Có thể khiến cho người nhìn thấy không nhầm chán.
7. Có thể khiến cho người nhìn thấy tâm ý vui mừng.
8. Có thể khiến cho người nhìn thấy tâm không ngăn ngại.
9. Có thể khiến cho người nhìn thấy sở nguyện đầy đủ.
10. Có thể khiến cho người nhìn thấy tâm sinh tịnh tín.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì có thể được đoan nghiêm.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì làm chỗ nương tựa. Những gì là mười?

1. Có thể bảo vệ người khác vì các hữu tình sợ phiền não.
2. Có thể được ra khỏi, vì đồng hoang sinh tử nhiều đói khát.
3. Có khả năng cứu giúp, nghĩa là khiến cho các hữu tình ra khỏi biển sinh tử.
4. Có thể làm quyến thuộc, vì các hữu tình một mình nhiều lo sợ.
5. Làm thầy thuốc lớn, vì có thể đối trị bệnh phiền não.
6. Có thể làm nơi nương nhờ, vì các hữu tình không có ai để nhờ cậy.
7. Có thể làm nơi nương tựa, vì các hữu tình không có nơi nương tựa.
8. Có thể làm nơi quy y, vì các hữu tình không có ai nâng đỡ.
9. Có thể làm đèn trí, vì các hữu tình ở trong vô minh.
10. Có thể làm nơi quay về, vì các hữu tình không có nơi hướng về.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được làm chỗ nương tựa.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì như cây thuốc lớn. Những gì là mười?

Này thiện nam! Như cây thuốc lớn có thể để cho hữu tình đều được thọ dụng.

Những gì là mười?

1. Thọ dụng rễ cây.
2. Thọ dụng thân cây.
3. Thọ dụng cành cây.
4. Thọ dụng lá cây.
5. Thọ dụng hoa của nó.
6. Thọ dụng quả của nó.
7. Khi thấy thọ dụng sắc của nó.
8. Khi ngửi thọ dụng hương của nó.
9. Khi nếm thọ dụng vị của nó.
10. Khi chạm vào thọ dụng điện từ xúc của nó.

Này thiện nam! Bồ-tát cũng vậy, từ mới phát tâm cho đến thành Phật, có thể ban cho khắp tất cả hữu tình bị các bệnh phiền não những thứ thuốc pháp để cho họ được thọ dụng: Như thọ dụng Bồ thí ba-la-mật-đa của Bồ-tát, hoặc thọ dụng Trì giới ba-la-mật-đa của Bồ-tát, hoặc thọ dụng Nhẫn ba-la-mật-đa của Bồ-tát, hoặc thọ dụng Tinh tấn ba-la-mật-đa của Bồ-tát, hoặc thọ dụng Tĩnh lự ba-la-mật-đa của Bồ-tát, hoặc thọ dụng Bát-nhã ba-la-mật-đa của Bồ-tát, hoặc thấy thân của Bồ-tát mà được lợi ích thù thắng, hoặc nghe tên của Bồ-tát mà được lợi ích thù thắng, hoặc thưởng thức công đức của Bồ-tát

mà được lợi ích thù thắng, hoặc cúng dường Bồ-tát mà được lợi ích thù thắng.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì như cây thuốc lớn.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể chuyên cần tu phước đức. Những gì là mười?

1. Đối với Tam bảo tùy sức cúng dường.

2. Đối với các hữu tình bệnh hoạn thì hay bố thí thuốc men.

3. Đối với tất cả hữu tình đói khát bức bách thì hay bố thí đồ ăn, thức uống.

4. Đối với tất cả hữu tình bị lạnh, nóng... xâm nhập, uy hiếp thì hay bố thí y phục.

5. Đối với Hòa thượng, A-xà-lê, tâm thường tôn trọng cúng dường.

6. Đối với người đồng phạm hạnh thường đến thăm hỏi chấp tay lễ bái cung kính, cúng dường.

7. Kiến lập Già-lam, rừng cây, vườn tược.

8. Trong mọi lúc hay dùng của cải, lúa gạo... vật sở hữu chứa trong kho mà đem ra bố thí.

9. Đối với nô tỳ và người làm thuê luôn bình đẳng thương xót mà nuôi dưỡng họ.

10. Trong mọi lúc luôn tôn trọng cúng dường người trì giới thanh tịnh và các Sa-môn, Bà-la-môn...

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì có thể chuyên cần tu phước đức.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì được biến hóa thiện xảo. Những gì là mười?

1. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật mà nghe nghĩa sâu xa vi diệu.

2. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật mà lắng nghe chánh pháp.

3. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật mà cung kính cúng dường.

4. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật để tu tập tư lương Bồ-đề viên mãn.

5. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật diện kiến các Bồ-tát chứng Chánh đẳng giác mà cung kính, cúng dường, tôn trọng, tán thán.

6. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật để đi đến đạo tràng.

7. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật để tự hiện đẳng giác khiến cho người khác đều thấy.

8. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật mà chuyển chánh pháp luân.

9. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật mà thị hiện vào Niết-bàn.

10. Thân tướng bất động ở trong một cõi Phật mà có thể đến chỗ các Đức Như Lai nơi vô lượng cõi Phật, từ lúc mới phát tâm cho đến thành Phật, trong khoảng thời gian ấy quán thấy các hữu tình đáng điều phục liền có thể hiện ra đủ thứ biến hóa để điều phục họ.

Bồ-tát tuy thị hiện biến hóa như vậy nhưng không phân biệt ta là chủ thể biến hóa,

cảnh là đối tượng biến hóa, cũng chẳng phát nguyện việc như vậy vốn là ta hóa ra.

Bồ-tát Chỉ Cái bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát có thể tạo ra những thứ biến hóa. Vì sao đối với người năng hóa và việc sở hóa này mà được vô phân biệt?

Phật bảo:

–Này thiện nam! Nay ta vì ông sẽ nói ví dụ, ông nên lắng nghe.

Này thiện nam! Ví như mặt trời, mặt trăng chiếu sáng cả bốn châu, có khả năng làm lợi ích cho các hữu tình. Tuy mặt trời, mặt trăng kia hay làm lợi ích cho tất cả hữu tình nhưng chẳng phân biệt ta là hay chiếu sáng, cũng chẳng phân biệt hữu tình kia là được chiếu sáng. Nhưng vì Thiên tử nhật nguyệt kia thuở xưa nghiệp dị thực thành tựu, nên có khả năng làm việc lợi ích cho các hữu tình như vậy.

Này thiện nam! Các Bồ-tát cũng lại như vậy, tuy biến hóa đủ thứ nhưng vô công dụng hạnh, đối với chủ thể hóa đối tượng hóa chẳng khởi phân biệt, ta là chủ thể hóa hữu tình là đối tượng hóa. Vì sao? Tất cả việc biến hóa như vậy, mỗi mỗi đều là do nghiệp thiện của Bồ-tát được thành tựu, vì thuở phát nguyện tu hạnh như vậy, làm việc như vậy. Vì thế nên lìa được sự phân biệt về chủ thể hóa đối tượng hóa.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì được biến hóa thiện xảo.

Lại nữa, này thiện nam! Bồ-tát nào thành tựu mười pháp sau đây thì có thể mau chóng đạt được Vô thượng Bồ-đề hiện chứng Đẳng giác. Những gì là mười?

1. Được đầy đủ bố thí, vì khéo tích tập thành tựu bố thí.
2. Được đầy đủ giới, thành tựu tịnh giới không bị khuyết lậu, cũng không tạp nhiễm, siêu vượt tất cả Thanh văn, Duyên giác.
3. Đầy đủ an nhẫn.
4. Đầy đủ chánh cần.
5. Đầy đủ tinh lự.
6. Đầy đủ Bát-nhã.
7. Đầy đủ phương tiện.
8. Đầy đủ nguyện thù thắng.
9. Đầy đủ các lực.
10. Đầy đủ chánh trí.

Vì Bồ-tát có khả năng thành tựu trí, vượt qua tất cả quả vị Thanh văn, Duyên giác, do Bồ-tát có khả năng thành tựu bất cộng trí, lại có thể vượt qua Bồ-tát trụ Địa thứ nhất cho đến Địa thứ chín cũng có thể vượt qua, do Bồ-tát được tròn đủ.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu mười pháp này thì có thể mau chóng đạt được Vô thượng Bồ-đề, hiện chứng Đẳng giác.

Khi Đức Thế Tôn thuyết pháp môn này tam thiên đại thiên thế giới chấn động sáu cách. Thế giới này vốn có núi Tô-mê-lô, núi Mục-chân-lân-đà, núi Đại mục-chân-lân-đà, núi Luân vi, núi Đại luân vi và núi báu... Tất cả núi ấy vì cúng dường Đức Phật nên đều cúi nghiêng hướng về núi Già-da. Lại nữa, thế giới này vốn có tất cả cây cối, hoa quả... thủy đều cúi nghiêng hướng về núi Già-da cúng dường Đức Phật và cúng dường pháp. Lại có vô lượng trăm ngàn câu-chi na-do-tha Bồ-tát dùng những thứ y phục các đồ báu trang nghiêm, lượng ấy chứa như núi Tô-mê-lô để cúng dường Phật, Pháp. Lại có vô lượng trăm ngàn câu-chi Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế chấp tay hướng về Đức Phật cung kính lễ bái, dùng hoa Mạn-đà-la, hoa Mạn-đà-la lớn tung lên Đức Phật. Lại có vô lượng trăm ngàn Thiên tử ở giữa hư không, mỗi vị đem Thiên y dâng lên. Những cánh

tay đưa lên tạo thành trăm ngàn âm thanh; dùng các hoa trời tung lên Đức Phật mà nói thế này: “Quá khứ, chư Phật đã xuất hiện ở thế gian chuyển bánh xe chánh pháp, nay Đức Thế Tôn cũng lại xuất hiện chuyển bánh xe diệu pháp. Nếu các hữu tình nào từng ở đời quá khứ cúng dường chư Phật, tu hành phước nghiệp chứa nhóm căn lành, hữu tình như vậy nay mới được nghe pháp môn này, huống nữa là nghe rồi hết lòng sinh tịnh tín.”

Lại có vô lượng trăm ngàn Mạc-hô-lạc-già cũng vì cúng dường pháp môn này nên phát ra âm thanh lớn giống như tiếng sấm, âm thanh ấy rền khắp. Lại biến hóa ra những thứ mây thơm, mưa xuống các dòng nước thơm, mưa ấy biến khắp tam thiên đại thiên thế giới này cho đến đỉnh núi Già-da, nhưng chẳng nhiễu loạn các loài hữu tình.

Lại có vô lượng trăm ngàn các rồng, thể nữ ở trước Đức Thế Tôn trỗi lên những loại âm nhạc khen ngợi, cúng dường.

Lại có vô lượng trăm ngàn Kiên-đạt-phước, Khẩn-nại-lạc nhiễu bên phải tam thiên đại thiên thế giới và núi Già-da, phát ra âm thanh hay tuyệt khen ngợi, cúng dường.

Lại có vô lượng trăm ngàn câu-chi Dược-xoa mưa xuống những loại hoa sen để cúng dường.

Lại có vô lượng trăm ngàn các Bà-la-môn và Sát-đế-lợi dùng các tràng hoa, hương đốt, hương trộn, hương thoa, hương bột, y phục, lọng hoa và các loại cờ phướn để cúng dường Phật.

Lại có các Đức Phật ở trong vô lượng thế giới vì cúng dường Đức Phật Thích-ca Mâu-ni và cúng dường pháp nên giữa chạng mờ đều phóng ra ánh sáng, trong ánh sáng ấy hiện ra những loại màu sắc, những loại hình tướng, những loại ánh sáng như xanh, vàng, đỏ, trắng và hồng pha lê. Những ánh sáng phóng ra, ánh sáng đó nhiễu quanh cõi đại thiên này, có thể phá trừ tất cả ám chướng kia, ánh sáng ấy lại nhiễu quanh bên phải đỉnh núi Già-da và thân Đức Như Lai rồi nhập vào từ trên đỉnh Đức Thế Tôn. Lại có gió tốt lành thổi đến nơi ấy, người được chạm vấp liền cảm thấy an lạc.

Khi Đức Thế Tôn nói pháp môn này ở trong chúng hội có bảy mươi hai na-do-tha Bồ-tát được pháp Nhãn vô sinh. Vô lượng trăm ngàn câu-chi do đa hữu tình xa lìa bụi trần được Pháp nhãn thanh tịnh. Vô lượng trăm ngàn câu-chi hữu tình chưa phát tâm thì phát tâm Bồ-đề.

Lúc ấy, núi Già-da có một Thiên nữ tên là Trường Thọ ở lâu nơi núi này, dẫn binh chúng và các quyến thuộc của mình đi đến chỗ Phật. Ở trong chúng hội từ chỗ ngồi đứng dậy, về cung điện của mình lấy đồ cúng dường rồi trở lại chỗ Phật cung kính cúng dường và bạch Đức Phật:

–Con biết Đức Thế Tôn ở đời quá khứ trong vô lượng kiếp thường trú nơi núi Già-da này, từng có bảy mươi hai ngàn Đức Phật đều vì Thế Tôn nói văn cú, nghĩa lý pháp môn này. Nay Đức Thế Tôn trở lại nơi núi này vì chúng con mà nói đầy đủ văn cú, nghĩa lý pháp môn này.

Phật dạy:

–Này Thiên nữ! Nay người được nghe pháp bảo như vậy là lợi ích lớn.

Lúc ấy, có các chúng Thiên tử suy nghĩ thế này: “Thiên nữ Trường Thọ này thờ kính, hầu hạ chư Như Lai, nghe pháp môn này trải qua thời gian như vậy, vì sao không thể chuyển được thân nữ này?”

Bấy giờ, Bồ-tát Chỉ Cái biết được tâm suy nghĩ của các Thiên tử, nên bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì nhân duyên gì mà Thiên nữ Trường Thọ này trải qua thời gian

như vậy cúng dường Như Lai, lại nghe pháp môn oai thần lực này, đến nay vẫn không thể chuyển được thân nữ?

Phật dạy:

–Này thiện nam! Thiên nữ Trường Thọ này trụ vào pháp môn giải thoát không thể nghĩ bàn, vì nhân duyên lợi ích lớn cho tất cả hữu tình.

Này thiện nam! Ta biết Thiên nữ này về thuở xưa, vì hay khuyến thỉnh chư Phật Như Lai phát tâm Bồ-đề cho đến nhập Niết-bàn vượt qua sự tính toán. Thiên nữ này có oai đức lớn, ở trong Hiền kiếp cúng dường các Đức Phật, nơi cõi Phật này sẽ hiện Đăng giác, hiệu là Trường Thọ Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác.

Lúc ấy, Đức Bạc-già-phạm bảo Thiên nữ:

–Này Thiên nữ! Người nên thị hiện cõi Phật của mình!

Bấy giờ, Thiên nữ liền thị hiện nhập vào Nhất thiết sắc thân Tam-ma-địa. Khi nhập định này rồi, tam thiên đại thiên thế giới này bằng phẳng như bàn tay, cõi này tạo thành bằng phệ lưu ly, không có những thứ núi đá, cỏ cây xấu xí, khắp nơi thị hiện các cây kiếp-ba, suối nước chảy bao bọc mặt đất. Trong ao nước tám công đức tràn đầy, trên mặt nước nhiều hoa che phủ, có thể chuyển diệt những hữu tình thấp kém, thậm chí không nghe tên người nữ, nơi nơi thị hiện những loại hoa sen lớn như bánh xe. Ở trong hoa sen có các Bồ-tát ngồi kiết già. Lại thị hiện thân Bạc-già-phạm là Trường Thọ Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác vì các Bồ-tát diễn thuyết diệu pháp, có vô lượng trăm ngàn câu-chi na-do-tha Thích, Phạm, Hộ thế, các Đại Bồ-tát vây quanh trước sau nghe nói pháp môn này.

Bấy giờ, Thiên nữ Trường Thọ xuất định, ở trước Thế Tôn nhiều quanh bên phải ba vòng rồi ẩn mất ngay trong đại chúng.

Bồ-tát Chỉ Cái bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như có thiện nam, thiện nữ nào nghe pháp môn này, hoặc có thể thọ trì, hoặc đọc tụng, hoặc tư duy, hoặc rộng nói cho người khác, những người như vậy bao nhiêu đời thì được sinh đến chỗ phước?

Phật nói:

–Này thiện nam! Như có người có thể bố thí cho tất cả hữu tình khắp tam thiên đại thiên thế giới, bố thí như vậy liên tục không gián đoạn, trải qua vô lượng trăm ngàn kiếp. Nếu có người nam, người nữ nào có thể biên chép pháp môn này, khéo quán xét rõ ràng rồi có thể bố thí cho người khác sinh lòng tịnh tín thì công đức người này hơn phước đức của người trước. Vì sao? Này thiện nam! Vì tài thí kia là pháp thấp kém, bị hoại diệt còn pháp thí thù thắng có oai lực lớn. Vì sao? Này thiện nam! Vì các hữu tình đắm nhiễm tài sản, trải qua vô lượng kiếp xoay vần trong sinh tử, ưa pháp thế gian hoàn toàn không thể thọ nhận pháp vị rộng lớn.

Này thiện nam! Hoặc có thiện nam, thiện nữ nào có thể đem tất cả chúng sinh trong tam thiên đại thiên thế giới đều an trí vào con đường mười thiện. Nếu có người đối với pháp môn thù thắng này mà lắng nghe, đọc tụng, tư duy, tu tập thì công đức của người này hơn phước đức của người trên. Vì sao? Này thiện nam! Vì mười đạo nghiệp thiện do từ pháp môn này mà sinh ra.

Này thiện nam! Lại có người giáo hóa tất cả hữu tình khắp tam thiên đại thiên thế giới đều được quả Thanh văn, Bích-chi-phật. Nếu có người nghe pháp môn này mà thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, tu tập, nói rộng cho người khác thì công đức của người này hơn phước đức của người trước. Vì sao? Này thiện nam! Vì nương vào pháp môn này mà

được quả Thanh văn, Bích-chi-phật, nương vào pháp môn này mà được quả Bồ-tát và chư Phật xuất thế gian.

Này thiện nam! Nếu người nào có thể thọ trì, đọc tụng pháp môn này thì người này tức là đã thọ trì, đọc tụng trong tất cả kinh. Vì sao? Vì kinh này là mẹ của các pháp.

Này thiện nam! Không những được pháp tánh này mà còn có thể chứng được pháp tánh rộng lớn.

Lúc ấy, các Thanh văn lớn nhờ oai thần của Phật từ chỗ ngồi đứng dậy bày áo vai phải, gối phải chầm đất, cung kính chấp tay bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con nghe pháp môn này chắc chắn có khả năng ra khỏi sinh tử mênh mông.

Phật bảo:

–Này các Bí-sô! Đúng vậy! Đúng vậy! Như lời các ông nói.

Bấy giờ, đức Bạc-già-phạm bảo đại chúng:

–Này các thiện nam! Nếu như các địa phương nào nói pháp môn này thì nên biết nơi ấy là đạo tràng Bồ-đề, là nơi chuyển pháp luân. Lại nên tư duy về nơi ấy tức là nơi tháp Phật lớn, cũng là nơi tất cả Đạo sư của chúng ta an trú. Vì sao? Này thiện nam! Vì pháp tánh tức là đại Bồ-đề, cũng là chuyển pháp luân, lại là Pháp thân tức là các Đức Như Lai. Nếu cúng dường pháp tức là cúng dường tất cả Như Lai. Nếu Pháp sư thuyết pháp ở địa phương nào thì nên đối với nơi ấy khởi tưởng như tháp Phật, nơi pháp sư ở khởi tưởng về tôn trọng, khởi tưởng về tri thức thiện, diễn thuyết về con đường chánh đạo; như gặp pháp sư nên hoan hỷ tịnh tín vui mừng mời thỉnh lên tòa cung kính cúng dường, khen ngợi lành thay!

Này thiện nam! Nếu ta khen ngợi công đức của Pháp sư thuyết pháp cho đến kiếp tận cũng không thể nói một phần nhỏ công đức ấy. Vì sao? Nếu có thiện nam, thiện nữ nào ưa thích pháp ấy, đối với nơi thầy thuyết pháp đi đến, dùng máu thân mình rưới lên đường đi ấy, cũng không thể báo đền được một phần nhỏ công đức của pháp sư. Vì sao? Vì thầy thuyết pháp tức là có khả năng nắm giữ pháp nhãn Như Lai rất hy hữu.

Này thiện nam! Các vị Pháp sư thuyết pháp, lúc muốn nói pháp môn này, hoặc đang nói, hoặc đã nói thì nên hiện sự không sợ sệt, không nên chìm đắm, không tỏ vẻ buồn bực, tâm không tổn hại, mặc áo sạch mới nên sinh tịnh tín, khi người khác khen ngợi không nên tự cao, không khởi ngã mạn, không khen mình chê người, không có sự mong cầu, nên thường cung kính diễn thuyết pháp này.

Bấy giờ, Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu các địa phương, nơi nào có thể nói pháp môn này, con sẽ dẫn các binh chúng và quyến thuộc đến nơi ấy vì muốn lắng nghe pháp môn này và để bảo vệ thầy thuyết pháp.

Phật bảo:

–Này Kiều-thi-ca! Hay thay! Hay thay! Nay ông nên làm việc chánh đáng như vậy, ông nên bảo vệ pháp tánh Như Lai.

Lúc ấy, Bồ-tát Chỉ Cái bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Pháp môn này nên đặt tên gì? Chúng con thọ trì như thế nào?

Phật bảo:

–Này thiện nam! Pháp môn này gọi là Bảo Vũ, cũng gọi là Bảo Tích Công Đức, gọi là Trí Đăng, còn gọi là pháp môn Sở Vấn Của Bồ-tát Chỉ Nhất Thiết Cái, ông nên thọ trì.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi Đức Bạc-già-phạm nói kinh này rồi, Bồ-tát Chỉ Nhất Thiết Cái và các Bồ-tát, tất cả Thanh văn, Thích, Phạm, Hộ thế và Đại Tự Tại Tịnh cư, chư Thiên, vô lượng trăm ngàn Thiên tử, các Thiên, Long, Dược-xoa, Kiên-đạt-phước, A-tố-lạc, Khẩn-nại-lạc, Mạc-hô-lạc-già nghe Phật nói đều hoan hỷ phụng hành.

